

«Aquí hi entres trist i en surts alegre»

L'Hortensia regenta una farmàcia en un barri perifèric de València, la capital del Túria. Els seus pobladors pertanyen a ètnies, cultures i religions molt diverses, i hi abunda el consum d'heroïna i altres drogues.

09/07/2021

Quan l'Horten, com la coneix tothom, va arribar al barri fa anys, els carrers eren dels més perillosos de la ciutat. Però ella no es va fer enrere. Venia de treballar en una escola pública

situada als afores d'una altra ciutat propera, en molt males condicions de salubritat i amb molta població gitana. “M’he passat la vida treballant en sectors marginats”. Tractant amb nens i famílies gitanes es va adonar que els estereotips són injustos i que els gitanos tenen valors dels quals tots podem aprendre.

“Tots tenen algun valor que ens poden ensenyar, punts de vista que enriqueixen la nostra perspectiva.” En molts dels seus clients admira l'estima i els esforços pel nucli familiar, el respecte per la gent gran i la seva manera de desviure's en la cura d'ancians i malalts, així com la gratitud quan perceben un desig sincer d'ajudar.

L'Horten és mare de família i supernumerària de l'Opus Dei. Va estudiar a Guadalaviar, una escola que és obra corporativa de l'Opus Dei, i tot i que quan la va deixar

mirava amb certa fredor d'adolescent el que hi havia après, tot va canviar quan es va casar, va tenir dues filles i es va plantejar on estudiarien: “Vull que les meves filles siguin felices i cristianes”, va pensar. I sense dubtar-ho les va portar a Guadalaviar, amb certa reticència del seu marit, que ara és el defensor principal de l'escola.

En reflexionar sobre la influència de l'Opus Dei en la seva feina, l'Horten considera que l'esperit de l'Obra li dona pau interior i bon humor, una cosa que ha necessitat moltes vegades per afrontar situacions problemàtiques i, fins i tot, físicament perilloses. “Aquí hi entres trist i en surts alegre”, li va dir una clienta gitana.

L'ajuda també a ser solidària amb la vulnerabilitat i a valorar la importància de la sobrietat en les despeses, davant de tanta gent a la

qual li falta de tot. “Quan som generosos amb els que ens necessiten, hi sortim guanyant”. Ha après que podem viure amb menys coses, a passar per la vida “sòbria i temperadament”, com ensenyava sant Josepmaria.

Gràcies al que ha rebut i a la feina, l’Horten també ha vist reforçada la seva estima natural a la diversitat. Gaudeix tractant amb gent que pensa diferent, perquè “tractar només amb els que pensen igual que tu és molt avorrit (...). Cadascú és molt lliure de pensar com vulgui: l’amor i l’amistat estan per damunt de tot”.

Fins fa poc al barri de la seva farmàcia hi abundaven els delictes. Ara la situació va millorant, gràcies a la feina de molta gent: “El que he vist és que les persones més constants són les relacionades amb l’Església catòlica: sacerdots, religioses, voluntaris d’institucions catòliques”.

I persones que des de la seva
professió intenten contribuir a
millorar el món.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/farmacia-
valencia-periferies-marginacio/](https://dev.opusdei.org/ca/article/farmacia-valencia-periferies-marginacio/)
(06/08/2025)